

дохідність», які на стратегічному рівні управління активами ЗВР реалізуються в формі конкретних стратегічних цілей.

Перелік використаних джерел:

1. Журавка Ф.О. Валютна політика в умовах трансформаційних змін економіки України [Текст] : монографія / Ф. О. Журавка. – Суми: Ділові перспективи; ДВНЗ «УАБС НБУ», 2008. – 344 с.
2. Borio C. FX reserve management: trends and challenges Текст / С. Borio, G. Galati, A. Heath. – Bank for International Settlements. BIS Papers: Bank for International Settlements, 2008. – № 40.
3. Ugolini, Stefano (2012). «The origins of foreign exchange policy: the National Bank of Belgium and the quest for monetary independence in the 1850s», European Review of Economic History, Oxford University Press, vol. 16(1), pages 51–73, February
4. Ugolini, Stefano (2011), "Foreign exchange reserve management in the 19th century: The National Bank of Belgium in the 1850s," Working Paper 2011/07, Norges Bank.
5. Nugée, J. Styles of risk management in central bank reserves management. / Nugée, J. Quarterly Bulletin Issue No. 11. – Hong Kong Monetary Authority. – 1997, pp. 44–50.
6. Blackman, C. (1981): «The management of foreign exchange reserves in small developing countries.» Social and Economic Studies Vol. 30, No. 4, Regional Monetary Studies (DECEMBER 1981), pp. 156-171.
7. Borio C. FX reserve management: trends and challenges Текст. / С. Borio, G. Galati, A. Heath. – Bank for International Settlements. BIS Papers: Bank for International Settlements, 2008. -№ 40.
8. Лупін, О. Б. Інвестиційне планування в Національному банку України [Текст] / О. Б. Лупін // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України / Державний вищий навчальний заклад «Українська академія банківської справи Національного банку України». – Суми, 2005.– Т. 12. – С. 65–71.
9. Pihlman, J. and H. van der Hoorn. 2010. «Procyclicality in Central Bank Reserve Management: Evidence from the Crisis.» International Monetary Fund Working Paper No. WP/10/150.

Корчак Андрій

Тернопільський національний економічний університет

МІЖНАРОДНЕ ІНВЕСТУВАННЯ У РОЗВИТОК ІТ-ТЕХНОЛОГІЙ

У сучасних умовах Україна постала перед об'єктивною необхідністю активізації інвестиційного процесу. Оскільки масштабніші обсяги та вища ефективність інвестицій сприяють пришвидшенню відтворювального процесу і відповідно здійснюються позитивні ринкові перетворення. На основі цього,

актуальність дослідження проблеми інвестування у розвиток інформаційних технологій зростає щороку.

Нині інформаційні технології (ІТ) є інвестиційним товаром, тому йому доводиться конкурувати з іншими напрямками діяльності компанії за інвестиційні ресурси, які зазвичай завжди є обмеженими. Рішення про інвестування коштів може допомогти фірмі завоювати нові позиції на ринку і здобути конкурентну перевагу щодо інших фірм галузі. Конкурентна перевага на ринку виникає на основі надання споживачам продукції, що дає більшу цінність за ту саму вартість (диверсифікація) або надає рівнозначну цінність, але за меншу вартість (низькі витрати). Визначення взаємозв'язку між інвестиціями в ІТ і вартістю компанії є однією з головних проблем для дослідників інформаційних систем.

Відзначимо, що ІТ індустрія України сьогодні – це третя індустрія України з обсягом експорту близько 2 млрд. дол./рік з прогнозом росту до 7,7 млрд дол./рік до 2020 р. Як результат, близько 80 тис. зайнятих осіб в 2015 році з ростом 10 тис. осіб щорічно. Внаслідок очікується, що в 2017–2020 роках сукупні податкові надходження від ІТ в бюджет складуть 36 млрд. грн., а внесок ІТ-індустрії у ВВП країни досягне 5,7% в 2020 році [4]. Для прикладу, Lookserу, Prodvigator, Ajax Systems, iBlazr – найвідоміші українські стартапи, про які відомі в усьому світі. В порівнянні з іншими країнами, Україна посідає чільне третє місце в Центральній та Східній Європі за обсягом ринку та кадровим потенціалом, проте перше місце в Європі та четверте місце в світі за обсягом постачання послуг (після США, Індії та Філіппін).

Зацікавленість ІТ-сферою зростає у всьому світі. Держави-глобальні конкуренти України все більше концентрують свою увагу на покращенні бізнес-клімату для сприятливого росту ІТ бізнесу на їх території. Дефіцит ІТ кадрів в Європі до 2020 року складає 900 тис. осіб, в Польщі – 50 тис. осіб. За сприятливих умов частину цієї ніші може зайняти Україна. Це наше вікно можливостей.

Забезпечення сприятливого інвестиційного клімату в Україні залишається питанням стратегічної важливості, від реалізації якого залежать соціально-економічна динаміка, ефективність залучення в світовий поділ праці, можливості модернізації на цій основі національної економіки.

Існуючі в Україні перешкоди щодо реалізації пріоритетів формування інвестиційного клімату носять системний характер і охоплюють правову, економічну, науково-технологічну та фінансову складові. Ключовими характерними особливостями, які стримують поліпшення інвестиційного клімату, є: 1. Відсутність в Україні сталої стратегії та відповідного національного плану дій, який є прийнятним та наслідуються усіма політичними «командами» і є орієнтований на забезпечення рівних економічних прав та обов'язків у здійсненні фінансово-економічної діяльності; 2. Велика кількість регуляторних норм та складність податкової системи; 3. Суттєве податкове навантаження. Ставка податку на прибуток в Україні (25 %) є вищою, ніж у багатьох країнах Центрально-Східної Європи; 4. Недієздатність механізмів забезпечення ринкових прав і свобод інвесторів, а також низький рівень захисту

інвесторів; 5. Негативний міжнародний імідж України, який склався внаслідок відсутності масових «успішних» інвестиційних історій, які б могли бути прекрасним засобом реклами національного інвестиційного клімату.

Безперечно, нині існує багато можливостей для розвитку в ІТ-галузі: на основі широкого залучення і розвитку кваліфікованих ІТ-фахівців створюється екосистема для розвитку не тільки аутсорсингових компаній, а і стартапів, e-commerce ініціатив, e-government та ін.; система освіти потребує налагодження більш тісної взаємодії між ВУЗами та бізнесом; обмін досвідом зі світовими університетами з підготовки ІТ-фахівців; підтримка освітніх ІТ-стартапів.

Підсумовуючи вищесказане, сформуємо наступні важливі завдання державної політики України щодо збільшення міжнародних інвестицій у ІТ: якісна ревізія існуючої системи формування та підтримання інвестиційного клімату; стратегічний аналіз пріоритетів розвитку національної економіки; ідентифікація чинників, які обумовлюють неефективність нормативно-правових актів, що приймаються з метою підтримання сприятливого інвестиційного клімату України.

Перелік використаних джерел:

1. Гаврилюк О. В. Інвестиційний імідж та інвестиційна привабливість України // *Фінанси України*. – 2008. – № 2 (147). – С. 68–81
2. Малютін О. К. Концепція поліпшення інвестиційного клімату в Україні// *Фінанси України*. – 2008. – № 11 (156). – С. 65–74
3. Розвиток ІТ-бізнесу в Україні[Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://digitalua.org/page/razvitie-it-biznesa-v-ukraine>.
4. Українська ІТ-галузь в цифрах [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://startupline.com.ua/2015/10/12/ukrainian-it-info/>.

Мельник Юлія

Тернопільський національний економічний університет

ІНВЕСТИЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ НА АРТ-РИНКАХ США ТА ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ

Протягом останнього десятиліття інтерес інвесторів до предметів мистецтва як прибуткових активів суттєво зріс, що було зумовлено головним чином кризовими явищами у світовій економіці. З метою визначення основних напрямків капіталовкладень та прийняття ефективних інвестиційних рішень щодо портфеля з творами мистецтва важливо перш за все дослідити глобальний арт-ринок, його географічну структуру та пов'язані з нею тенденції.

США та Західна Європа з центрами у Нью-Йорку та Лондоні були трендсеттерами на світовому арт-ринку до 2011 року, коли Китай випередив їх у міжнародній торгівлі творами мистецтва. Після певної ринкової корекції у сегменті сучасного китайського мистецтва першість на світових аукціонних торгах повернулася до Північної Америки та Європи.